

PREMISTRES DE MARÇ ► ELS GUARDONATS

Maria Lluïsa Torrent

JUNTAMENT AMB EL SEU MARIT, JORDI VILANOVA, PROPIETARIS DEL RESTAURANT VILANOVA

«La gent venia a la cuina, ens donava les gràcies i volia consells. Ens tenia confiança»

TAPI CARRERAS | SALT

Maria Lluïsa Torrent i Jordi Vilanova acaben de tancar, per jubilació, el restaurant Vilanova de Salt. Demà rebran el premi Tres de març com a reconeixement a la seva trajectòria i per haver donat a la vila un referent gastronòmic, però també per la seva col·laboració en accions culinàries a Salt. Respon Maria Lluïsa Torrent.

P Fa poc que ha tancat el restaurant. El troba a faltar?

R Molt. Ho enyoro. Trobo a faltar el dia a dia. Que la gent et digués que havia menjat bé, que la cuina que feia era molt bona... El llibre d'honor el va obrir Salvador Sunyer i ara l'ha tancat Jordi Viñas. Per aquí han passat escriptors, metges, pintors, músics... És preciós. I molts estudiants.

P Un estil singular.

R Sí, era familiar i de cuina de mercat. Cada dos dies anava a comprar al mercat. Feia trinxat de patata, fricandó... i m'havia decantat molt a treballar les cocotxes, peix com tonyina, lluç amb vi de Perelada... També em trencava molt les banyes amb la pastisseria.

P Amb el restaurant Vilanova tancat, on es pot anar a menjar, ara, a Salt?

R Ara hi ha un ventall de restaurants molt ampli. No vull ser més que ningú.

P Va impulsar el col·lectiu de les cuineres de Salt.

R Era en època de l'alcalde Corominas. Ara

em conviden perquè ensenyi com es fan alguns plats. També vaig al mercat i faig explicacions als botiguers. Ara començarem la cuina del peix. Soc amiga de la Montserrat Fontané, la mare dels Roca del Cellar, i sempre

que em necessiten per a alguna cosa de l'Oncolliga també hi col·laboro.

P Salt li reconeix la tasca.

R Em fa molta il·lusió el premi. No m'ho esperava. Em va venir molt de nou quan l'alcalde em va trucar per dir-m'ho. He esperat moltes coses de l'Ajuntament, però això no. He col·laborat amb televisions, ràdio... coses per Salt.

P Segueix entretinguda.

R Sí, però no és el mateix. En tenir un restaurant propi, la gent venia a la cuina i et donava les gràcies i et demanava consells. Ens tenien molta confiança. Trucaven per

preguntar detalls gastronòmics...

P Salt en les darreres dècades s'ha desenvolupat molt. Com ho ha vist?

R Amb el creixement, s'ha guanyat en alguns aspectes. Ara hi ha estudis universitaris i biblioteques. Hi ha molt de tot. Potser massa, he!, he! Molts nois i noies universitaris ens feien treballar molt. Molts són alumnes francesos de Montpeller, Llemotges, Carcassona... i, de vegades, venia la família a veure'ls a Salt i venien a dinar. Com que en aquests estudis hi ha tants alumnes, molts pisos estan plens i donen vida. També nois de Saragossa, Sòria... Al restaurant també venien els catedràtics de Barcelona que venen a fer màsters els caps de setmana. I molta gent de Salt, moltes festes, aniversaris, grups d'amics....

Bacari San

DELEGAT DE L'ASSOCIACIÓ OUDIODIAL A SALT

«Hem treballat molt per poder integrar-nos. Des de l'any 2009 no hem parat»

LAURA FANALS | SALT

L'associació Oudiodial va néixer l'any 2001, i el 2006 va obrir delegacions a diferents ciutats de Catalunya, inclosa Salt. El seu objectiu és triple: cultural, social i de cooperació.

P Com va néixer l'entitat?

R L'associació Oudiodial és una entitat nascuda el 2001 a Mataró per persones d'ètnia diola de Casamar, una província de Senegal. Aquesta ètnia també es troba a Gàmbia i Guinea Bissau. A Salt ens vam implantar el 2006.

P Què significa Oudiodial?

R Vol dir «ens ajuntem» en llengua diola.

P Quines tasques fan?

R Al principi, era per temes

socials, per ajudar els nostres companys. Per exemple, si algú té una malaltia, el podem ajudar a traslladar-se a Senegal perquè el puguin curar segons la tradició. O si algú mor, traslladem el cos i ajudem la família. Per tant, el primer objectiu és social. Després hi hem afegit la cultura, i hem creat un grup musical que es diu Kasumai, que vol dir «bon dia». Això ens permet participar en actes culturals i comunitaris de Salt i Girona. I, finalment, també treballem l'àmbit de la cooperació.

P El 2007 va començar la forta crisi econòmica. Han rebut moltes peticions d'ajuda?

R Sí. Aquesta crisi ha afectat molta gent del nostre col·lectiu, que se n'han anat a viure

a França, Anglaterra, Suïssa...

P Se senten ben acollits i integrats a Salt?

R Sí, perquè hem treballat molt per poder integrar-nos. Sobretot des que vam muntar el grup, fet que ens permet organitzar i participar en diferents festes.

Des de 2009 fins avui no hem parat. Des del 2011 som els encarregats de la comitiva del rei negre. A més, participem a totes les festes: Sant Jordi, Festa Major, el final de curs de l'escola... També col·laborem amb el Banc d'Aliments, o quan hi ha la Marató de TV3. En qualsevol cosa que s'organitza hi participem, no ens deixen escapar! I participem tant a Salt com a Santa Eugènia, perquè des de 2010 tenim la seu social a Can Ninetes, perquè allà hi havia més espai per a

nosaltres. Allà també fem els assajos amb el grup.

P També formen part de l'Ateneu Popular de la Coma Cros.

R Sí. De fet, vam ser de les primeres persones que van iniciar el projecte.

P S'esperaven el premi?

R No. Des de 2014 hi havia persones que havien presentat la nostra candidatura però, mira, fins ara no hem guanyat. Estem molt contents, perquè és un premi de reconeixement de la feina que fem a Salt. I ho fem quasi sense subvencions: de fet, ja no ens hi presentem, perquè sabem que l'Ajuntament de Salt té pocs recursos i hi ha moltes associacions. Per això, estem molt orgullosos d'aquest premi.

APARCAR A LA ZONA BLAVA I VERDA DE GIRONA SERÀ UN 10% MÉS CAR

Alfons Moreno

GERENT DEL GRUP MIFAS

Sembla ser que la notícia de l'ampliació de places del servei d'estacionament amb limitació horària (nova zona blava i verda davant de la Devesa) i l'incompliment del compromís corporatiu que siguin gestionades per empreses del tercer sector, no serà la darrera notícia que ens comunicarà l'Ajuntament de

Girona aquest any 2018.

Aquesta setmana els usuaris del pagament per mòbil Epark (la plataforma que està obligada a donar servei durant 10 anys a la ciutat de Girona, i a cost zero, segons la darrera licitació) han rebut la notificació que, a partir del 26 de febrer se'ls carregarà un 10% suplementari, en concepte de despeses de gestió per

cada transacció que facin amb el seu telèfon mòbil. És a dir, si anul·lar una denúncia al parquímetre val 6,60 € (segons tarifes extretes del web de l'Ajuntament), fer el pagament a través del mòbil ens costarà 7,40 € un cop s'afegeixi l'IVA corresponent. En situacions normals, aquest cost hauria d'ésser assumit pel licitador, però sembla ser que, ara que la gestió s'ha municipalitzat, l'Ajuntament de Girona veu amb bons ulls repercutir als usuaris aquest 10% d'increment.

Aquest darrer fet, no fa més

que generar més dubtes sobre els suposats beneficis de la zona blava i verda, que mantenen en extrem secret els gestors municipals. El principal argument que va suposar la municipalització per raons d'urgència amb els vots favorables de CIU i la CUP al ple del 14/12/15, era que amb la municipalització el consistori es podria estalviar 204.977 €/any d'IVA (sorpren que un ajuntament no vulgui pagar impostos). A data d'avui no tenim cap informació del suposat estalvi, tot i haver sol·licitat en reiterades ocasions aquesta informació.

El que sí que sabem és que, tot i disposar de personal sobradament qualificat, amb molts anys d'experiència i format per poder fer el manteniment de la

maquinària, sembla que aquest és insuficient, i no seria gens sorprenent que en breu s'adjudiqués a alguna empresa externa el manteniment, amb el corresponent sobrecost que implicarà a l'Ajuntament i, de retruc, a tots els ciutadans de Girona.

Si el manteniment i reparacions de la maquinària s'externalitza; si el recompte de la recaptació ja el fa una empresa externa; si el pagament per mòbil el gestiona una empresa externa i pot aplicar pujades als usuaris segons el seu criteri; si la plataforma de gestió de denúncies depèn d'una empresa externa; tot això amb el conseqüent increment de l'IVA (si no es troba alguna manera de no pagar-lo), què en queda de la municipalització?